

Kaj Poulsen (S):

Jeg kan bekræfte, at ministerens hukommelse er næsten – næsten – perfekt. Det er rigtigt, at jeg ved første behandling udtrykte, at vi principielt er enige i, at udgifterne til efterløn netto skal betales, men så sagde jeg videre, at siden regeringen – eller arbejdsministeren, sagde jeg endda – er begyndt at rode rundt i systemet, har man nu fået en situation, som gør det umuligt at følge de principper, man har fulgt hidtil, nemlig at forhøje kontingentet samtidig med, at satserne blev forhøjet. Det var vores baggrund for at tage afstand fra dette forslag, og det står selvfølgelig ved magt.

Ministerens kan ikke forstå, at vi nu ikke kan være med til at ændre ordningen for de bedrestillede, og ministeren sagde, at det kunne man ikke gøre, hvis man ikke gjorde noget for alle efterlønsmodtagere. Det er jo ikke det, det drejer sig om. Det er ikke det, vi beder om. Vi beder bare ministeren om at forstå, at det, at man er gået ind i en ordning i tiltro til gældende regler, ikke kun gælder de velstillede i vores samfund. Det er jo det, ministeren står og argumenterer for. At man er gået ind i en ordning i tiltro til gældende regler, må da også betyde, at de efterlønsmodtagere, som før 1. januar 1983 er gået på efterløn uden at have pension, er gået ind i ordningen i tiltro til, at de gældende regler vedrørende reguleringen af efterlønsatserne forblev, som de var før 1983. Baggrunden for, at vi siger nej til dette forslag, er, at det kun er de bedrestillede, der bliver tilgodeset af udtrykket »i tiltro til gældende regler«.

Hvis man læser vores bidrag til betænkningen, vil man se, at socialdemokratiet ikke ville være uvilligt til at gå med til denne ordning, hvis man tog alle dem, der var ramt af regeringens indgreb i 1982, med i den, men de dårligst stillede får kun lov til at betale ekstra. Det er baggrunden.

Ministerens siger, at det med den fidus, man har fundet i dette ændringsforslag, er pærenemt for kasserne at klare disse problemer. Må jeg gøre ministeren opmærksom på, at hun har ændret § 86, stk. 2, hvoraf det fremgår, at det ikke mere er almindelig agtpågivenhed, kasserne skal udvise, hvis de skal vurdere disse sager. Det, det drejer sig om, er altså, at kasserne nu skal gå flere år tilbage, vurdere folks indtægtsgrundlag, deres

omregningssatser osv. og på den baggrund tage stilling til, om disse mange, mange penge kan udbetales. Nu er det under skærpet agtpågivenhed, og hvis der foregår fejl i denne situation, kan ministeren vaske hænder, for så er det kassen, der står tilbage og skal betale. At tænke sig, at man skal flere år tilbage og se på indtægtsgrundlag, på omregningssatser for de enkelte medlemmer, og alligevel skal man udvise skærpet agtpågivenhed og have et skærpet ansvar over for, hvad der foregår!

Jeg synes bestemt, at det er blevet betydelig vanskeligere med de regler, ministeren har fået indført, med de administrative problemer, der vil være i denne sag. Jeg vil tro, at kasserne vil sende samtlige sager ind til direktoratet og få det til at afgøre dem, og så bliver der dynger af sager én gang til.

Jeg synes, det er uklogt, hvad man har lavet, også af administrative grunde, men det ser man stort på, når det er de bedrestillede, der skal tilgodeses.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg kan nu ikke helt forstå, at regeringen, når den vil give julegaver ved denne tid, i det mindste ikke kan hitte ud af, at så må man splejse til julegaverne. Det, der oprindeligt lå i forslaget, var, at medlemskontingentet og arbejdsgiverafgiften skulle stige med 7 kr. for hver part pr. måned. Så stiller man dette ændringsforslag fra det radikale venstres side, og et eller andet sted kan jeg godt forstå at de radikale må tage det, de kan få, selv om det er beklageligt, at det var det, de kunne få. Når jeg ser på de øvrige tal, jeg har fået i anden forbindelse vedrørende dagpengene, kan jeg ikke forstå, at man i det mindste ikke kunne sige, at arbejdsgivere, henholdsvis medlemmer, selv må betale dette. Det var jo det oprindelige i forslaget.

Når vi ser på, hvordan arbejdsløshedsdagpengenes finansiering er sammenskruet, er der i den tid, hvor vi har haft den siddende arbejdsminister, sket det, at hvor statens bidrag til dette var 70 pct., før denne arbejdsminister kom til, er dette bidrag nu 66,5 pct., altså sparer staten penge på dagpengene. Ser vi på, hvordan det så ud for henholdsvis arbejdsgivere og arbejdstagere, var det beløb, arbejdstagerne betalte, 14 pct., før denne arbejdsminister kom til, og for arbejdsgiverne